

АВТОБІОГРАФІЯ*

Прізвище Гуценко (Шинка)
ім'я Олена
по батькові Масенівна
народилася 24 травня 1944 року
в м. Бєлжці Молдавської РСР, в
сміт. сім'ї Смирнових
в 1981 р. закінчила середню
школу № 15 в м. Бєлжці. В 1981
році працювала секретарем
народного суду в м. Бєлжці,
в 1982-1984 рр. працювала
камплектувальницею виробничого
об'єднання ім. В. І. Леніна. З 05
1984 р. обіймала посаду інспектора
по обліку та управлінню внутрішніх
справ м. Києва. В 1986 р. поступила
в Київський університет ім.
Ф. Шевченка, який закінчила
в 1989 році. В 1989 р. вступила
до роботи в 1989 р. народного
суддю з 25.06.1989 р. працювала
юрисконсультантом МП "Ідеї"
в 1992 р. проведена спадщина
у Печерському суді м. Києва
Рішенням Київського в'яз. від 18.02.
1993 р. призначена народним
суддею Печерського районного
народного суду м. Києва. Членом
Президії України від
20.05.1996 р. - призначена
суддею Київського міського
суду.
Постановою Верховної Ради
України від 06.12.2001 р. безстро-
ково обрана суддею Вищого
господарського суду України.
З 05.04.2004 - з 04.2008 р.

*) Заповнює суддя

Відновлено Чкаву Президента
України вг 29.03.2007р.
всесоюзна обов'язки першого
замісника Голови Вишого
господарського суду України

Мати: Шмидт (Довидюк) Ніна
Іванівна, 15.09.1944р.ч. с. Селіш
Німецької одн., освіта
середнь-спеціальна, нецукерка
пронс. в м. Київ, вер. господарського
коп. в 51

Панько: Шмидт Василь Дмитрович,
14.01.1939р.ч. 12.12.2007р. копир.

Крат: Шмидт Олександр
Васильович 24.06.1987р.ч. в м.
Рославль Смоленської одн., освіта
вища, нецукерка, проживає:
м. Київ, вер. Гнізді 1/2 в 121

Розкока: Печерова (Гришко) Ніна
Григорівна, 18.04.1988р.ч. в м.
Київ, головний консультант
Відділу європейського права
нац. агенції європейської інтеграції
сектору правових проблем
тестування законодавства
Верховної Ради України

15.11.2017р. В.Р.

*) Заповнює суддя

Гришко О.В.

До Президента України

Яценко Олена Василівна

Адреса постійного та фактичного
проживання: вул. Євгена Коновальця, 32-б,
кв. 284, м. Київ, 01133
Тел. +38(098) 482-88-17
Ел. пошта: lenalena64284@gmail.com

Мотиваційний лист

Як це бути суддею? Це питання, яке я ставлю собі з часу, коли мене було вперше обрано на цю посаду у 1993 році. З того часу я продовжую відповідати на нього безліч разів сама собі, своїй сім'ї, своїм друзям. Бути суддею це не те, до чого можна просто звикнути.

Сьогодні багато хто повинен задати собі це запитання у тому чи іншому контексті і знайти відповідь, яка влаштує не лише самого себе.

Особливо відповідальним це запитання звучить сьогодні у світлі останніх подій у країні, не останню роль у яких належить суддям.

Жоден, хто серйозно замислювався над роллю судді, не буде заперечувати, що метою суддівської діяльності є точна інтерпретація закону.

Сьогодні я не буду оригінальною в професійній спільності, якщо заявлю, що присвятила себе удосконаленню володіння правилами тлумачення закону.

Безперечно, перебуваючи під впливом кар'єрних міркувань, сьогодні я хочу поставити себе серед тих небагатьох, хто шукає задоволення від своєї суддівської діяльності за межами традиційної моделі суддівської практики доброго правозастосування.

На цьому етапі професійного зростання я бачу можливість більшого професійного задоволення, спрямувавши свої зусилля в систему конституційного контролю.

Конституційна юрисдикція у світлі декількох останніх років переживає чи не найважчу кризу довіри суспільства, хоча сам інститут перебуває лише на етапі свого становлення, порівняно з судочинством незалежної України загалом.

Коли мова заходить про конституцію, то чи не для усіх розуміння її, як закону над законами є однозначним.

В практиці відомі конституції, які можуть бути єдиним документом, що складається як із двох десятків статей, так і майже чотирьох сотень статей на сотнях сторінок, що охоплюють широкий спектр регулювання.

Ми в переважній більшості, мабуть, будемо готові ствердити, що утилітарність конституції не характеризується ні обсягом норм, якими вона рясніє, ні гучністю термінів, ні юридичною вправністю законодавця.

Мабуть, дозволю собі висловити припущення, що коли постає перед більшістю пересічних громадян тема прикладного значення конституції, її розглядають, перш за все, як інструмент спрямований на упорядкування системи функціонування Президента, Уряду, Парламенту, інших державних інституцій.

Я ж розглядаю конституцію, як рамковий документ для суспільства в межах якого діють, як державні інституції, так і суспільство в цілому, тому мені б хотілося бачити її (конституцію) дієвим інструментом впливу на суспільні відносини в самому широкому їх спектрі.

Для мене як кандидата, який претендує на посаду конституційного судді визріває питання: "що я, у випадку мого призначення конституційним суддею, могла б зробити у сфері конституційного судочинства, щоб Конституція України була корисною та ефективною для суспільства?"

Саме над наданням Конституції України максимальної практичної користі я замислююся.

Кожен хто цікавився Конституцією України та її нормами знає, що її норми проголошені такими, що мають пряму дію.

Натомість, часто лунають заяви про значну міру декларативності цих норм.

На моє переконання питання чи є Конституція України дієвим законом повсякчас у відносинах між особами приватного та публічного права є актуальним і потребує відповіді.

Чи можемо ми відповісти на подібне питання звичайним "так"?!!

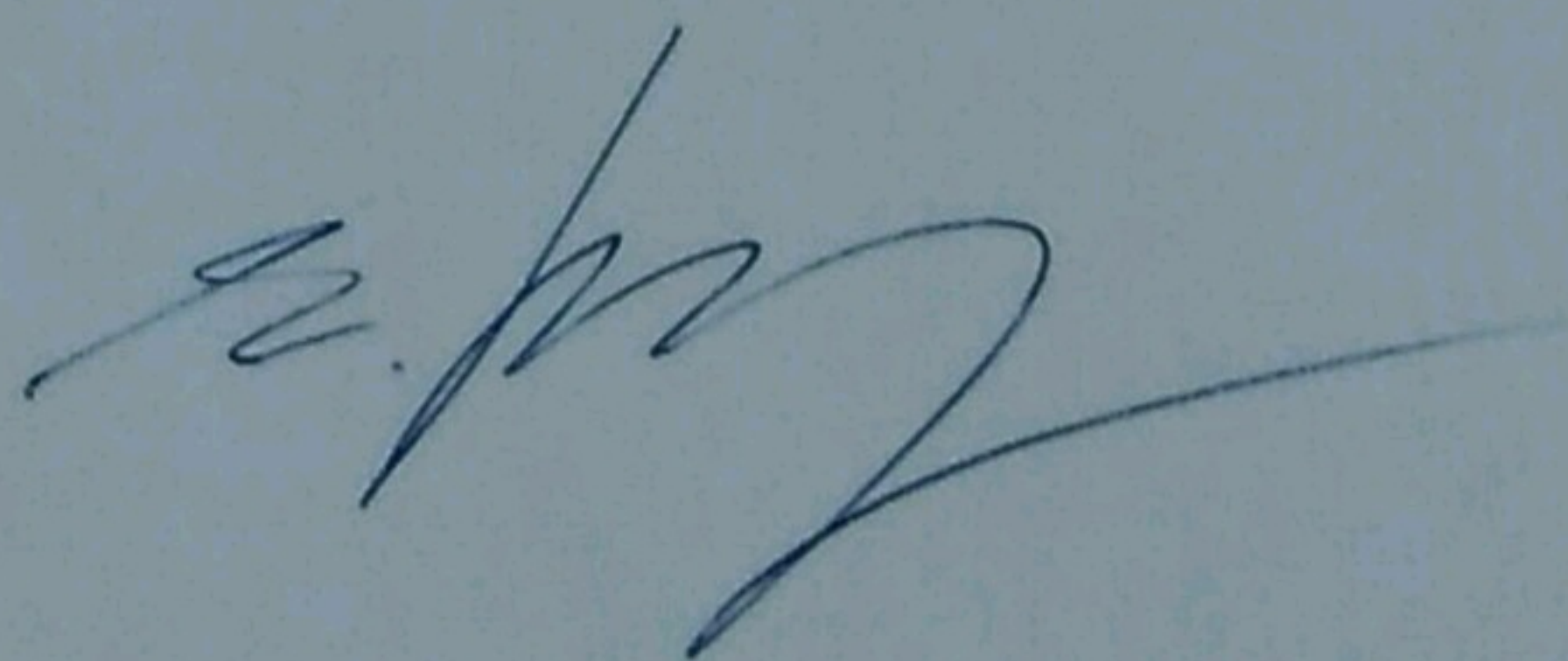
Мені б хотілося цього.

Сьогодні реальність реалізації програми захисту прав людини на національному рівні залежить від того, яким чином ми можемо її екіпірувати.

Хорошим прикладом юридичного рішення в різноманітні правових систем захисту прав людини є конституційна скарга, що для національної системи правового захисту є новелою, а я ризикну припустити й своєрідним викликом.

Своїм понад як двадцятирічним досвідом застосування закону я прагнутиму домогтися окресленої мною мети та довести, що Конституція України має бути тим дієвим інструментом впливу, правове користування яким дозволить суспільству дотримуватися шляху вільної демократії та верховенства права.

15 листопада 2017

О. Яценко